

Θείας Χάριτος Εμπειρίες, Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής (27)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Ιωσήφ Ησυχαστής / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός / Έργα Γέρ. Ιωσήφ](#)

Άγιοι ὄρα τῆ 12/6/ 2959
 αὐτὸ γράσκον καὶ πάλιν εἰς τὰ
 εὐχρηστικὰ κινῶντα πάλιν τῆ
 ἀγαθιτίμα κινῶντα βρέσκῃ
 ἕνε ἡμέρας ἔδωκε ἡμέρας τὰ γρα
 ματικῶν καὶ ἕδωκε τὰ ἑαυ
 τὸ ἰδιώτικα πάλιν ὅσον ἔχει
 τὰ γραμματικῶν διότι ἔχει γραμ
 ματικῶν ἀγαθιτίμα ἀγαθιτίμα ἀγαθιτίμα
 ἀγαθιτίμα καὶ ἔκρινε καὶ
 ρίγη ὅτι ἔχει πάλιν βαρύνει
 ἐκδένει ἀγαθιτίμα πάλιν
 τὰ καὶ ἕδωκε ἕνε ἡμέρας
 ἀγαθιτίμα καὶ ἕδωκε ἕνε ἡμέρας
 ὅτι ἔχει ἕνε ἡμέρας πάλιν
 καὶ ἕδωκε ἕνε ἡμέρας
 ἕνε ἡμέρας καὶ ἕδωκε ἕνε ἡμέρας

Συνέχεια από (26)

(+Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού)

Επιστολή 17

Προς Μοναχή Βρυαΐνη,

Ιερά Μονή Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, Καλογραιών Καλαμάτας.

Άγιον Όρος, τη 15/3/1959.

Τέκνον μου αγαπητόν και ευλογημένον, Βρυαΐνη, σπλάγχνα μου θεία και ιερά, εύχομαι να είσαι καλά.

Έλαβον την επιστολήν σου και είδον και εχάρην όπου εύχεςαι να γίνω καλά.

Παιδάκι μου μικρότερο, με επεσκέφθη ο καλός μας Θεός -διότι με αγαπάει- με μίαν πολύ βαρείαν ασθένειαν, βρογχο-υπερ-πνευμονίαν. Με ξενυκτούσαν ότι θα έφευγα, έκλαιγαν τα παιδάκια μου, αλλά δεν ήλθεν η ώρα. Εκατόν είκοσι ενέσεις μου έκαμαν. Τέλος πάλιν εγύρισα. Έχω φοβερά δύσπνοια, όπου αν μία μέρα δεν πάρω φάρμακο να πέση, κινδυνεύω να σκάσω.

Τώρα είμεθα καλύτερα και επιάσαμε πάλιν να γράφωμε εις τους αδελφούς. Λοιπόν, είδες ότι η Χάρις αρχίζει να σε επισκέπτεται, και όσον δύνασαι βιάζου να λες την ευχήν, και θα ιδής ότι πολλή ωφέλεια θα σου γίνη εις την ψυχήν σου.
[\(περισσότερα...\)](#)